

Art

Coordina Eugènia Sendra
timeout.cat/art

PARLEM AMB...

Lita Cabellut

ES NEGA QUE la representin els rànquings, tot i ser l'artista espanyola més cotitzada amb Juan Muñoz i Miquel Barceló, i no vol que la seva obra quedi eclipsada per una biografia marcada per la infància al Raval, abans d'emigrar a Holanda. Lita Cabellut presenta una exposició retrospectiva a la Fundació Vila Casas, i sent que ara el país li torna el petó que ella va reclamar fa anys.

La mostra havia de ser ara i aquí, a l'espai d'Antoni Vila-Casas?

Sí, ell em va introduir a Espanya –el 2013 va exposar *La trilogia del dubte* a l'Espai Volart–. Com a retrospectiva potser és incompleta, perquè jo necessitaria 20 anys més, però l'Antoni no viurà tant. Hem apostat per fer una mostra petita, la volíem fer junts, i junts estem prenent el pèl al temps.

La gent et comença a conèixer i esperava aquesta mostra. Què és el que captiva de la teva obra?

La bellesa, l'amor, el canvi i la superació és el que em commou i dona forma i matèria al meu art, i són temes que ressonen en aquests moments i que el públic agraeix. Jo no treballo per als entesos en art sinó per al món i estic satisfeta quan algú humil diu que vol un quadre meu a casa seva. Això em demostra que l'art és empatia, és comunicació.

“No treballo per als entesos en art sinó per al món”

MARCA DIAS

Uses aerosols, vesses cubs de pintura a les obres... i el teu treball manté un regust clàssic.

Vaig descobrir que volia ser pintora al Prado, amb Rubens, però després Goya em va robar el cor, i en soc incondicional. A banda hi ha la història del retrat i l'ensenyament dels flamencs: ells van saber generar la intimitat entre l'espectador i el personatge. Soc roquera i aquesta llibertat, essència i passió connecta amb l'altra acceptació de flamenc.

Quan vas començar a fer instal·lacions?

Van sorgir amb la sèrie *Frida* (2011) i es van adormir perquè no sabia com integrar-les. Fins al 2015, quan reapareixen per dialogar amb les pintures. Una mostra d'això es podrà veure a París, on presentaré llenços al costat de la col·lecció dels rodets emprats per pintar cadascuna de les teles.

Als Espais Volart heu portat els gerros de flors.

Les flors són primordials per mi, com unes petites vacances a la Terra. Se'm va acudir pintar-les amb esprai i fer aquesta mena de *bouquet* escultòric. També van tenir molta presència a l'òpera *El setge de Corint* [Cabellut signava l'escenografia i vestuari del muntatge que dirigia Carlus Padrissa]. Les reivindicco: hem de desarmar el món i regalar gerros de flors.

Quin paper té el color en la teva obra?

El color és el prisma de l'ull, el que permet distingir profunditats, volums, sensacions. Ofereix un estat del ser. Per això dic que el color és l'arquitectura del quadre i les línies són l'intel·lecte.

■ **Entrevista d'Eugènia Sendra**

→ Espais Volart. M: Urquinaona. Fins al 27 de maig. 5 €.